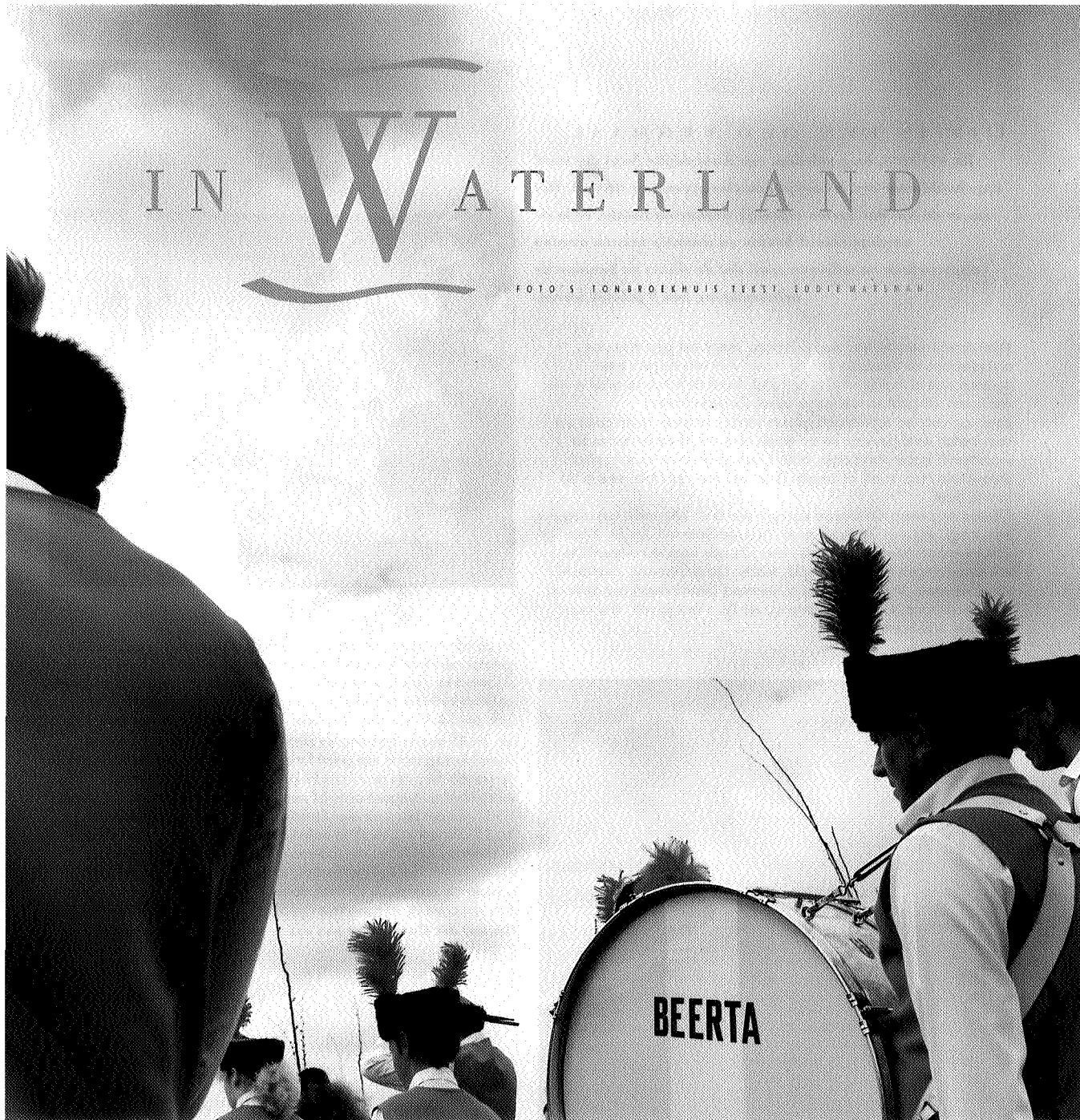

IN WATERLAND

FOTO'S: TONBROEKHUIS TEKST: LUDIE WAREHAM

DIT IS EEN OUD VERHAAL

ER WAS EENS, lang geleden, een Koninklijke Neus die werd opgehaald voor een bezoekje aan Oostgroningse streken. Het was in de tijd dat karton eigenlijk strokarton heette, er in de aardappelmeel hoekse en waardse twisten werden uitgevochten en iedereen vond dat de sloten en kanalen de achteruitgang van 't fabriek waren.

Wat vreselijk reikt het hier, riep de Vorstin. Het is het geld majesteit, antwoordden de bewoners van de streek, voor wie de geur even gewoon was als harde wind in de herfst. Maar de koningin wilde er niet van horen. Dit gaat zo niet langer, sprak Zij gedecideerd.

Jaren van voor- en tegenspoed gingen voorbij. Iedereen deed goed z'n best, karton werd gewoon karton en de hoeksen (of waren het nu de waardsen?) legden het loodje. In de tussentijd deed de oude koningin afstand van Haar troon, al zorgde Ze er wel voor dat Haar neus in de familie bleef.

Op een dag kreeg die nieuwe koningin een brief. Majesteit, kom nog eens langs, stond er. Ter Apelkanaal, Nieuwe Statenzijl, las Zij. Waar ligt in hemelsnaam Nieuwe Statenzijl, vroeg Ze aan haar kamerheer? Die trok diepe rimpels in zijn voorhoofd. Vlakbij Oude Statenzijl, raadde hij ten einde raad. Maar ja, hij was nu eenmaal beter bekend met de hoed dan met de rand. Gut, wat spannend, zei Ze. Weet je wat, doe maar een faxje. We komen d'ran.

En zo kon het gebeuren dat Zij op een dinsdagse dag in mei, na te zijn geland met Haar helicopter, na de bloemen van het dochtertje van de sluiswachter, na te zijn verwelkomd, voorgesteld en toegesproken (U weet ongetwijfeld majesteit, dat Uw voorgangster ooit de woorden sprak...), zich om 14.40 uur naar de plaats van de handeling begaf alwaar Zij om 14.45 een sluisencomplex officieel in gebruik stelde. En nog op diezelfde dag, na te zijn geland met haar helicopter, na de bloemen van de kleindochter van de lokatiedirekteur, na te zijn verwelkomd, voorgesteld en toegesproken (U weet ongetwijfeld majesteit...), zich om 16.15 uur per bus naar een zuiveringsinstallatie begaf om deze om 16.25 officieel in gebruik te stellen middels het onthullen ener plaquette. En roerend was Zij het met iedereen eens; wat had Groningen toch lekkeru lucht. Het kon niet anders, van heinde en verre en zelfs van buitengaats zouden de toeristen door die enige betonnen sluis stromen en zich verpozen op de gewaterzuiverde vaarwegen.

Het was dat Haar bootje een slag te groot was, maar anders...

